

Υπόθεση T-13/91 R

Michael Harrison κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Απριλίου 1991 179

Περίληψη της Διατάξεως

1. Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — « *Fumus boni juris* »
(Κανονισμός Διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)
2. Διαδικασία — Αίτηση για παροχή ενεργετήματος της πείρας — Αίτηση κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Η κύρια προσφυγή στερείται « *fumus boni juris* » — Απόρριψη
(Κανονισμός Διαδικασίας, άρθρο 76, παράγραφος 3)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ της 15ης Απριλίου 1991 *

Στην υπόθεση T-13/91 R,

Michael Harrison, υπάλληλος της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Southport (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενος από τον Albert Rodesch, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 7-11, route d'Esch, τον οποίο όρισε και αντίκλητο.

αιτών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Sean van Raepenbusch, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Guido Berardis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί διακοπής της καταβολής των αποδοχών του αιτούντος από τις 19 Οκτωβρίου 1990, για τον λόγο ότι αυτός δεν επανήλθε στην εργασία του στις 24 Σεπτεμβρίου 1990 μετά από παρατεταμένη αναρρωτική άδεια,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Φεβρουαρίου 1991, ο αιτών άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε, κυρίως, την ακύρωση της από 4 Οκτωβρίου 1990 αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί διακοπής της καταβολής των αποδοχών του από τις 19 Οκτωβρίου 1990, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και, επικουρικώς, τη μεταρρύθμιση της εν λόγω αποφάσεως. Ζήτησε επίσης την παροχή του ευεργετήματος της πενίας.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε την ίδια ημέρα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, ο αιτών ζήτησε, κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, την αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως. Ζήτησε επίσης την παροχή του ευεργετήματος της πενίας.

- 3 Η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 11 Μαρτίου 1991. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 20 Μαρτίου 1991.
- 4 Πριν εξεταστεί το βásiμο της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να υπομνησθούν εν συντομία τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην άσκηση της προσφυγής επί της ουσίας.
- 5 Ύστερα από συχνές αιτήσεις του αιτούντος — υπαλλήλου της Επιτροπής από τις 11 Αυγούστου 1980 — περί χορηγήσεως αναρρωτικής αδείας, εφαρμόστηκε η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 59, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του ΚΥΚ, περί διαπιστώσεως ενδεχομένης αναπηρίας. Επιληφθείσα της υποθέσεώς του η επιτροπή αναπηρίας αποφάνθηκε, κατά τη συνεδρίασή της της 16ης Ιουνίου 1990, ότι ο αιτών δεν είχε προσβληθεί από μόνιμη αναπηρία θεωρούμενη ως ολική, εκ της οποίας να αδυνατεί να ασκεί τα καθήκοντα θέσεως αντιστοιχούσας στη σταδιοδρομία του και ότι, κατά συνέπεια, υποχρεούται να συνεχίσει να εργάζεται.
- 6 Η απόφαση αυτή γνωστοποιήθηκε στον αιτούντα στις 11 Ιουλίου 1990 στη διεύθυνσή του στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου του είχε επιτραπεί να περάσει πέντε ημέρες αναρρωτικής αδείας, από τις 25 Ιουνίου 1990 μέχρι τις 29 Ιουνίου 1990, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 7 Στις 6 Αυγούστου 1990, ο ιατρός-σύμβουλος της Επιτροπής του απηύθυνε έγγραφο, με το οποίο τον κάλεσε να παρουσιαστεί στο ιατρείο του στο Λουξεμβούργο για να συζητήσει μαζί του το ζήτημα των απουσιών του λόγω ασθeneίας.
- 8 Με έγγραφο της 10ης Αυγούστου 1990, ο προϊστάμενος του Τμήματος Προσωπικού του γνωστοποίησε ότι δεν επρόκειτο να παρατείνει την άδεια παραμονής του εκτός Λουξεμβούργου πέραν της 27ης Αυγούστου 1990, εκτός αν τα αποτελέσματα των εξετάσεων τις οποίες θα διενεργήσει ο ιατρός-σύμβουλος δικαιολογήσουν μία τέτοια παράταση.

- 9 Με έγγραφο της 25ης Αυγούστου 1990, ο αιτών πληροφόρησε την Υγειονομική Υπηρεσία ότι του ήταν αδύνατο να μετακινηθεί για να υποβληθεί στην ιατρική εξέταση που προβλεπόταν για τις 28 Αυγούστου 1990. Επίσυναψε προς τούτο ιατρικό πιστοποιητικό, συνταχθέν στις 20 Αυγούστου 1990, με το οποίο βεβαιωνόταν ότι υποβαλλόταν σε εξετάσεις για προβλήματα με την όρασή του και ότι ήταν αδύνατο να εργαστεί μέχρι νεοτέρας ειδοποίησεως [« (...) is under investigation for visual disturbance and is unable to attend work until further notice »]. Στο τέλος της φράσεως αυτής ο ιατρός προσέθετε, εντός παρενθέσεως, ότι ο αιτών δεν μπορούσε να ταξιδέψει (« cannot travel »).
- 10 Με έγγραφο της 17ης Σεπτεμβρίου 1990, ο προϊστάμενος του Τμήματος Προσωπικού πληροφόρησε τον αιτούντα ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) δεν μπορούσε πλέον να αποδέχεται τα ιατρικά πιστοποιητικά του και ότι αποφάσισε να ανακαλέσει την άδεια που του είχε παρασχεθεί να περάσει την αναρρωτική του άδεια στο εξωτερικό. Ο αιτών κλήθηκε να επανέλθει στην εργασία του στις 24 Σεπτεμβρίου 1990. Με το έγγραφο αυτό πληροφορήθηκε ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60, πρώτο εδάφιο, τρίτη φράση, του ΚΥΚ, θα εστερείτο των αποδοχών του αν δεν επανήρχετο στην εργασία του το αργότερο μέχρι την ημερομηνία αυτή.
- 11 Με έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1990, ο προϊστάμενος του Τμήματος Προσωπικού πληροφόρησε τον αιτούντα ότι είχε δώσει την εντολή να διακοπεί η καταβολή των αποδοχών του από τις 19 Οκτωβρίου 1990, ημερομηνία κατά την οποία εξηντλείτο η ετήσια κανονική του άδεια. Τον κάλεσε επιπλέον να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση στο Λουξεμβούργο επιλέγοντας ο ίδιος ως ημερομηνία είτε τις 9 είτε τις 16 Οκτωβρίου.
- 12 Ο αιτών δεν παρουσιάστηκε κατά την προβλεφθείσα για τις 9 Οκτωβρίου εξέταση, έστειλε δε στις 12 του ίδιου μήνα στη διοίκηση ιατρικό πιστοποιητικό με ημερομηνία 9 Οκτωβρίου, στο οποίο βεβαιωνόταν ότι αδυνατούσε να εργαστεί στο Λουξεμβούργο, χωρίς όμως αυτό να αναφέρει την αδυναμία του να ταξιδέψει.
- 13 Οι υπηρεσίες της Επιτροπής διέκοψαν την καταβολή των αποδοχών του αιτούντος από τις 19 Οκτωβρίου 1990.

- 14 Κατ' αυτής της απόφασεως του Τμήματος Προσωπικού ο αιτών υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1990 στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής.
- 15 Με έγγραφο της 11 Ιανουαρίου 1991, ο αιτών κλήθηκε εκ νέου να παρουσιαστεί για ιατρική εξέταση. Σε απάντηση ο αιτών απέστειλε νέο ιατρικό πιστοποιητικό του θεράποντος ιατρού του με το οποίο ββαιωνόταν ότι αδυνατούσε να εργαστεί στο Λουξεμβούργο.
- 16 Με τηλεγράφημα της 18ης Φεβρουαρίου 1991, η Επιτροπή ενημέρωσε τον αιτούντα για την πρόθεσή της να πραγματοποιήσει ιατρική εξέταση στις 21 Φεβρουαρίου 1991 επί τόπου, στην κατοικία των γονέων του.
- 17 Η εξέταση διενεργήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 1991 από τον ιατρό-σύμβουλο της Επιτροπής και από ένα Βρετανό ιατρό, στον οποίο είχε δώσει σχετική εντολή η Επιτροπή. Αμφότεροι γνωμάτευσαν ότι ο αιτών ήταν ικανός προς εργασία και ότι μπορούσε να ταξιδέψει.

Σκεπτικό

- 18 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται *mutatis mutandis* στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου, εναπόκειται στον αιτούντα να προσδιορίσει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το ελείπον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.
- 19 Κατά τον αιτούντα, η απόφαση που του κοινοποίησε το Τμήμα Προσωπικού στις 4 Οκτωβρίου 1990 συνιστά κατάφωρη παράβαση, αφενός μεν, του άρθρου 9 της ρυθμίσεως περί καλύψεως των κινδύνων ασθενείας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθόσον αναιρεί την ελευθερία επιλογής, από τον υπάλληλο, του ιατρού και των νοσηλευτικών ιδρυμάτων που επιθυμεί, αφετέρου δε, του άρθρου 59 του ΚΥΚ, προς τις διατάξεις του οποίου συμμορφώθηκε, πληροφώντας το συντομότερο δυνατό το κοινοτικό όργανο στο οποίο εργάζεται περί της αδυναμίας του να μετακινηθεί και αναφέροντας τον τόπο όπου βρισκόταν. Επομένως, είναι εντελώς αδικαιολόγητη και καταχρηστική η χωρίς προηγούμενη ιατρική γνωμάτευση αναστολή της

καταβολής των αποδοχών του από 19 Οκτωβρίου 1990, δεδομένου ότι ο Βρετανός ιατρός τον οποίο συμβουλευθήκε του είχε ρητώς συστήσει να αποφύγει νέα μετακίνηση στο εξωτερικό, εν αναμονή της βελτιώσεως της καταστάσεως της υγείας του.

- 20 Ο αιτών θεωρεί ότι η απόφαση αυτή τον ζημιώνει πάρα πολύ. Πρέπει επειγόντως να ανασταλεί η εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι σήμερα ο αιτών στερείται πόρων.
- 21 Η καθής ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Υπενθυμίζει ότι τα κοινοτικά όργανα μπορούν να εξακριβώσουν το νόμιμο μιας απουσίας για την οποία υφίσταται σχετικό ιατρικό πιστοποιητικό, μόνο με τη διενέργεια ιατρικής εξέτασεως. Δεδομένου ότι η εξέταση αυτή πραγματοποιήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 1991, βάσει αυτής δε ο αιτών κρίθηκε ικανός να ασκήσει εκ νέου τα καθήκοντά του, έπεται ότι, από την ημερομηνία αυτή, ο αιτών απουσίαζε αδικαιολογήτως, εκτός αν είχε υπάρξει αμφισβήτηση εκ μέρους του με βάση ιατρικά δεδομένα.
- 22 Όσον αφορά την περίοδο από 28 Αυγούστου 1990 μέχρι 21 Φεβρουαρίου 1991, η καθής παρατηρεί ότι η προβαλλόμενη από τον αιτούντα αδυναμία του να ταξιδέψει, για να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση στο Λουξεμβούργο, αναφέρθηκε σε ένα μόνο πιστοποιητικό, ήτοι σε εκείνο της 20ής Αυγούστου 1990. Επιπλέον, βάσει του γεγονότος ότι ο αιτών δεν δέχθηκε να υποβληθεί στις διάφορες ιατρικές εξετάσεις για τις οποίες είχε κληθεί να παρουσιαστεί και του γεγονότος ότι παρέμεινε στο Ηνωμένο Βασίλειο χωρίς άδεια της ΑΔΑ (δεδομένου ότι η σχετική άδεια έληξε στις 27 Αυγούστου 1990), η Επιτροπή δεν μπορούσε παρά να μειώσει τις εναπομένουσες ημέρες κανονικής αδειάς του ανάλογα με τον αριθμό των ημερών της αδικαιολόγητης απουσίας του και, μετά την εξάντληση της αδειάς του, να διακόψει την καταβολή των αποδοχών του.
- 23 Ενόψει αυτών των πραγματικών και νομικών περιστατικών, πρέπει να σημειωθεί προκαταρκτικά ότι, εν προκειμένω, το επιχείρημα του αιτούντος το οποίο στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 9 της ρυθμίσεως περί καλύψεως των κινδύνων ασθεनेίας στερείται ερείσματος. Πράγματι, στην παρούσα διαφορά δεν τίθεται ζήτημα περιορισμού της ελευθερίας επιλογής από τον κοινοτικό υπάλληλο ιατρού ή νοσηλευτικού ιδρύματος (ελευθερία την οποία, εν πάση περιπτώσει, ο αιτών ασκεί εδώ και αρκετό χρόνο)· η διαφορά αφορά την εφαρμογή διατάξεων του ΚΥΚ περί αναρρωτικών αδειών των κοινοτικών υπαλλήλων.

- 24 Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 59, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, ο υπάλληλος που διατείνεται ότι καλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του λόγω ασθενείας και ο οποίος έχει προσκομίσει ιατρικό πιστοποιητικό δύναται να υποβληθεί σε οποιονδήποτε ιατρικό έλεγχο που προβλέπεται από το κοινοτικό όργανο. Εν προκειμένω διαπιστώνεται όμως ότι, εκ πρώτης όψεως, ο αιτών δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία προς απόδειξη της αδυναμίας του να μεταβεί στο Λουξεμβούργο για να υποβληθεί στην ιατρική εξέταση που είχε ορίσει η Επιτροπή. Το ιατρικό πιστοποιητικό της 20ής Αυγούστου 1990, το οποίο αναφέρει ότι ο αιτών πρέπει να υποβληθεί σε εξετάσεις για προβλήματα με την όρασή του και διευκρινίζει ότι αδυνατεί να ταξιδέψει, δεν είναι επαρκώς σαφές ώστε να αποτελεί, αυτό καθαυτό, απόδειξη της αδυναμίας του να ταξιδέψει για αόριστη διάρκεια. Εντούτοις, η Επιτροπή προφανώς δέχθηκε ότι ο αιτών μπορούσε να συνεχίσει να διαμένει εκτός Λουξεμβούργου μέχρι τις 24 Σεπτεμβρίου. Επίσης, στο ιατρικό πιστοποιητικό της 9ης Οκτωβρίου 1990 δεν γίνεται μεία για αδυναμία του να ταξιδέψει. Συνεπώς, τα περιεχόμενα στη δικογραφία στοιχεία δεν αποδεικνύουν επαρκώς a priori ότι ήταν δικαιολογημένη η παράλειψη του αιτούντος να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση υποβολής σε ιατρική εξέταση, την οποία η καθής είχε ορίσει σύμφωνα με το άρθρο 59, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ.
- 25 Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας, ιδίως δε με βάση τα ιατρικά πιστοποιητικά, δεν θίγεται εκ πρώτης όψεως, από πλευράς άρθρου 60 του ΚΥΚ, το βάσιμο της απόφασεως της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στον αιτούντα με έγγραφο της 17ης Σεπτεμβρίου 1990, με την οποία ανακλήθηκε η άδεια να περάσει την αναρρωτική άδειά του εκτός Λουξεμβούργου και με την οποία κλήθηκε να επανέλθει στην εργασία του από 24ης Σεπτεμβρίου, γιατί διαφορετικά δεν θα του καταβάλλονταν οι αποδοχές του.
- 26 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ο αιτών δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται εκ πρώτης όψεως το βάσιμο της κύριας προσφυγής του. Επομένως, και χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι συναπτόμενες με το επειγόν της καταστάσεως και με την πρόκληση ανεπανόρθωτης βλάβης συνθήκες, η παρούσα αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.
- 27 Όσον αφορά το αίτημα του αιτούντος να του παρασχεθεί το ευεργέτημα της πενίας, πρέπει να σημειωθεί ότι, παρά τα οριζόμενα στο άρθρο 76, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το αίτημα αυτό δεν συνοδεύεται από στοιχεία

από τα οποία να προκύπτει ότι ο αιτών βρίσκεται σε ένδεια, ιδίως δε δεν προσκομίζεται πιστοποιητικό απορίας από τις αρμόδιες αρχές. Επιπλέον, το άρθρο 76, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προβλέπει ότι, προτού αποφασίσει για την ολική ή μερική παροχή του ευεργετήματος της πενίας ή για τη μη παροχή του, το αρμόδιο για την εκδίκαση της υποθέσεως τμήμα εξετάζει αν η αίτηση παροχής έννομης προστασίας είναι προδήλως αβάσιμη. Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτών δεν μπόρεσε να αποδείξει το *prima facie* βάσιμο της κύριας προσφυγής. Υπό τις συνθήκες αυτές, το αίτημα περί παροχής του ευεργετήματος της πενίας πρέπει να απορριφθεί όσον αφορά την παρούσα διαδικασία περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ,

κρίνοντας κατά τη διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων,

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.**
- 2) Απορρίπτει το αίτημα του αιτούντος περί παροχής του ευεργετήματος της πενίας.**
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 15 Απριλίου 1991.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça